

דגו 23 שעות ביום וישנו בכלוב. עבודת 2015

מהים לצלחת שלכם: אלפי גברים מתאילנד, אינדונזיה, קמבודיה ולאוס פותו לעבוד בדיג למשך תקופה קצרה, ובסופו של דבר הוחזקו בתנאי עבודת במשך חודשים ואף שנים. רשת CNN מביאה את סיפורם ב "פרויקט החירות"

סיימה מוחסין CNN, פורסם: 01.06.15, 18:12

כשגדלתי בדרום לונדון לא ממש הקדשתי מחשבה רבה למקום שממנו הגיעו אצבעות הדג לצלחת שלי. אלא שייתכן שדגים שנמכרים בבריטניה וברחבי העולם נתפסו על ידי עבדים.

ככתבת עבור "פרויקט החירות של CNN" פגשתי את סאמארט סנאסוק, אדם רזה שנראה חלש ואבוד. סוכן שכנע אותנו להפוך לדייג. הוא ציפה לבלות בים 12 חודשים, אבל זה נמשך שש שנים, והוא לכוד בסירה.

הגברים הוחזקו בכלובים, אולצו לעבור עד 23 שעות ביממה, ואם היה להם מזל קיבלו לארוחה תפוח אדמה מבושל. במשך שעות הם ננעלו במקפיא או נשאו גושים ענקיים של דגים קפואים שהכבידו מאוד על גופם, ולעתים שברו עצמו ואפילו שיתקו אותם.

"הקברניט בעט בי והכה אותי. האף והפה שלי דיממו. הלסת שלי עדיין כואבת כל פעם שאני לועס משהו", אמר סאמארט והראה את פיו ודם קרוש בין שיניו. הוא רצה לברוח, אבל לדבריו הקברניט החזיק במסמכים של הפועלים. סאמארט ואחרים כמוהו התגלו במקרה כשאינדונזיה יצאה במבצע נגד סירות דיג לא חוקיות. הסירה שלו הייתה בין אלה שאולצו להגיע לחוף.

אלפים בתנאי עבודת

אלפי גברים מתאילנד, אינדונזיה, קמבודיה ולאוס נעצרו על ידי הרשויות וסיפרו שהם הוחזקו בתנאי עבודת במשך חודשים, שנים ואף כמה עשורים.

רשת CNN פגשה את ההורים הקשישים של אחד הדייגים האלה. הם חיים בצריף פח חלוד ומחטטים בזבל כדי למצוא דברים למכור למחיתם. לא היה קשה להבין מדוע סיכן בנם את חייו כשיצא לים. אלפים אנשים נוספים עדיין נמצאים כנראה באוקיינוס, או לכודים באיים, ממתנינים שהממשלות שלהם ישיבו אותם הביתה.

סאמארט עדיין סובל. הרשויות סירבו לרשום אותו כקורבן של סחר בבני אדם - צעד ראשון לעבר השגת צדק וכנראה גם פיצויים. ארגון למען זכויות עובדים טוען שממשלת תאילנד לא מבצעת רישום של קורבנות סחר בבני אדם כדי לבצע תמרון בנתונים ולשפר את המעמד שלה בדו"ח שמפרסמת ארצות הברית - טענה שמוכחשת על ידי ראש ממשלת תאילנד.

השבוע תארח תאילנד ועידה אזורית בנושא סחר בבני אדם והגירה בלתי חוקית. במהלך הראיון ל CNN- סאמארט פרץ בבכי פעמים רבות, ועצר את דיבורו כמה פעמים למשך זמן רב. צוות CNN רצה להשתמש יותר בשתיקה שלו מאשר במילים שלו משום שיש להם משמעות רבה. לעולם לא אשכח שהוא סיפר לי שעל סיפון הסירה היו כלבי מחמד, שזכו לליטופים ולאהבה וניזונו היטב. "הקברניט התנהג לכלבים שלו שהיו על הסיפון יותר טוב מאשר התייחס אלינו."